

वा० रा०

॥५६॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ उपस्थितोरामः तद्रक्षणार्थं समीपं प्राप्तः सन् ॥ १३ ॥ अजातव्यंजनः श्मश्र्वादिपुंस्त्वचिद्रुप्रादुर्भावहीनइत्यर्थः ॥ एकवस्त्रधरः ब्रह्मचर्ये स्थितः शिखी
काकपक्षधरः कनकमालयोपलक्षितः ॥ १४ ॥ १५ ॥ आजगामेत्युत्तमपुरुषः ॥ अत्र पारोक्ष्यार्थकलिटा दैवपारवश्यादेवाहमागतोनतु तदा गमनं मम प्रत्यक्षमिति ध्व
नयति ॥ यद्वा बहुकालिकत्वेन विस्मृतत्वाद्वा तत्वारोपः ॥ आर्षोवा लिट् ॥ आश्रमांतरं आश्रममध्यं दत्तवरो ब्रह्मदत्तदेवावध्यत्ववरः ॥ १६ ॥ प्रविष्टोहं तेन दृष्टइत्यन्व

वालोप्येषमहातेजाः समर्थस्तस्य निग्रहे ॥ गमिष्येराममादाय स्वस्तितेस्तु परंतप ॥ ११ ॥ इत्येवमुक्त्वा समुनिस्तमादाय नृपात्मजं ॥ ज
गामपरमप्रीतो विश्वामित्रः स्वमाश्रमं ॥ १२ ॥ तं तथा दंडकारण्ये यज्ञमुद्दिश्य दीक्षितं ॥ बभूवोपस्थितोरामश्चित्रं विस्फारयन् धनुः ॥ १३ ॥
अजातव्यंजनः श्रीमान्वालः श्यामः शुभेक्षणः ॥ एकवस्त्रधरो धन्वी शिखी कनकमालया ॥ १४ ॥ शोभयन् दंडकारण्यं दीप्तेन स्वेन तेज
सा ॥ अदृश्यत तदारामो बालचंद्र इवोदितः ॥ १५ ॥ ततो हं मेघसंकाशस्तप्तकांचनकुंडलः ॥ बलीदत्तवरो दर्पादाजगामाश्रमांतरं ॥ १६ ॥
तेन दृष्टः प्रविष्टो हं सहसैवोद्यता युधः ॥ मांतुदृष्ट्वा धनुः सज्यमसंभ्रांतश्चकार ह ॥ १७ ॥ अवजानन्नसंमोहाद्वा लोयमिति राघवं ॥ वि
श्वामित्रस्य तां विदिमभ्यधा वंरुत त्वरः ॥ १८ ॥ तेन मुक्तस्ततो वाणः शितः शत्रुनिवर्हणः ॥ तेनाहं ताडितः क्षिप्तः समुद्रे शतयोजने ॥
॥ १९ ॥ नेच्छता तां माहंतुं तदा वीरेण रक्षितः ॥ रामस्य शरवेगेन निरस्तो भ्रांतचेतनः ॥ २० ॥ पातितो हं तदा तेन गंभीरे सागरांभसि ॥ प्रा
प्य संज्ञां चिरात्तातलं कां प्रतिगतः पुरीं ॥ २१ ॥ एवमस्मितदामुक्तः सहायास्ते निपातिताः ॥ अरुतास्त्रेण रामेण बालेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ २२ ॥

यः ॥ १७ ॥ १८ ॥ शतयोजने तदा तत्पर्यंतदेशस्थिते समुद्रे क्षिप्तः ॥ १९ ॥ नेच्छता अनिच्छता एतच्च रक्षणं केवलं कृपाजन्यमिति मारीचाशयः ॥ भाविकार्यार्थमिति वस्तुत
त्वं ॥ २० ॥ २१ ॥ ये मे सहाया अपरे गतास्ते निपातिता इत्यन्वयः ॥ २२ ॥

आ० का०

॥५६॥